

Stokholmas latviešu ev. lut. draudze

Draudzes ziņas

Nr. 122

Jauno Bībeles tulkojumu piesakot

Jaunais Bībeles tulkojums tapis daudzus gadus – kopš 1995. gada. Tolaik vēl noritēja darbs pie Bībeles 1965. gada izdevuma revīzijas (publicēta 1997. gadā), bet bija skaidrs, ka vajadzīgs pilnīgi jauns tulkojums, jo grūti atkal un atkal *lāpīt* to, kas tapis citā laikā un vidē. Pie Bībeles 1965. gada izdevuma strādāja latviešu teologi un literāti trimdā, no kuriem daļa šo darbu bija sākuši jau starpkaru laikā – tas ietekmējis gan valodu, gan pieeju tulkojumam. Ņemot vērā ierobežotos līdzekļus un izdevēja – Britu un ārzemju Bībeles biedrības tā brīža nostāju, šim izdevumam bija minimāli komentāri un neliels skaits atsauču uz dažādos manuskriptos sastopamiem teksta variantiem. Tā tapšanas noslēguma posmā darbi lielā mērā koncentrējās viena cilvēka – valodnieka Ernesta Bleses rokās. Arī šis fakts ietekmēja Bībeles latviskojuma stilu. Tas, protams, nemazina 1965. gada Bībeles vērtību – daudziem Latvijā pirmā lasītā Bībele ir bijusi tieši šis tūristu nelegāli atvestais izdevums. Laiku pa laikam jaunā tulkojuma veidotājiem nācās konstatēt, ka latviskot seno autoru domu labāk par esošo tulkojumu nebūs iespējams. Tāpēc 1965. gada izdevuma revidētais teksts tiks izdots arī turpmāk.

Tomēr katrai paaudzei būtu vajadzīgs jauns Bībeles tulkojums, jo valoda mainās. Jaunajai paaudzei ne visi vārdi, kas atrodami trimdā tapušajā 1965. gada Bībeles izdevumā, ir saprotami. Nebūtu pareizi apgalvot, ka kāds tulkojums ir labāks vai sliktāks. Katrs tulkojums atklāj kādu niansi, kas ļauj mums jaunā gaismā ieraudzīt ierastos tekstus un palīdz veidot tiltu uz mūsdienu cilvēkam bieži vien svešo Bībeles notikumu, ideju un personāžu pasauli. Protams, latviešu valodā nekad nebūs tik daudz tulkojumu kā skaitliski lielo tautu valodās (kopš Tindeila Jaunās Derības (1526) angļu valodā iespiesto Bībeles vai tās daļu tulkojumu skaits sniedzas deviņos simtos). Bet arī par mazumu, kas mums ir, jāpriecājas.

Pirmais Latvijas Bībeles biedrības izveidotās Bībeles tulkošanas komisijas vadītājs bija mācītājs Guntis Kalme, vēlāk šos pienākumus pārņēma mācītājs Juris Cālītis. J. Cālītis, pirms tam dzīvojot Kanādā, bija iesaistīts trimdas latviešu iecerēs veidot jaunu Bībeles tulkojumu vai vismaz tā daļas. Viņa vadībā 1985. gadā tika izdots Lūkas evaņģēlijs. Darbs norisinājās paralēli divās darba grupās – Jaunās un Vecās Derības apakškomisijās. Tālākās diskusijās tulkotāji nāca pie kopīga lēmuma par labāko teksta variantu. Šajā darba posmā viņus laiku pa laikam konsultēja Apvienoto Bībeles biedrību (ABB) konsultanti – Deivids Klarks (Liebritānija, 1995–1996), Abela Abela (Malta, 1996–2002), Sepo Sipila (Somija, 2002–2004), Karlo Buceti (Itālija, 2004–2008), Lenarts de Regts (Nīderlande, 2008–2012). Daļa jauntulkoto tekstu (Jaunā Derība, Vecās Derības poēzijas grāmatas) tika izdoti atsevišķās grāmatās, lai lasītājiem sniegtu priekšstatu par jauno tulkojumu un dotu iespēju izteikt kritiku. Dažas Bībeles daļas (piem., evaņģēliji) pat izdotas vairākkārt, katru reizi veicot precizējumus tulkojumā.

Priekšlikumu bija daudz, un tos sūtīja dažādām konfesijām un profesijām piederoši cilvēki. Visus ir grūti nosaukt, jo saraksts būtu pārāk garš. Vēlos minēt katoļu kardinālu Jāni Pujatu, tulkotājus Arturu Hansonu un Māru Poļakovu, valodnieku Jāni Kušķi, evaņģēliskās Jēzus draudzes garīgo

vadītāju Elmāru Zvaigzni, septītās dienas adventistu mācītāju Īzaku Kleimani, katoļu priesteri Paskālu Mariju Jerumani, luterāņu prāvestu Andri Abakuku (Lielbritānija). Interesanti, ka E. Zvaigzne savulaik pēc arhibīskapa Ērika Mestera aicinājuma ir veicis Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas izdotās Jaunās Derības un psalmu (1988) korektūru.

Lielu un rūpīgu darbu, cenšoties visu ielabot tekstā, ieguldījusi literārā redaktore Milda Klampe, kurai sākotnēji palīdzēja korektore Valda Zvaigzne. Līdz ar to gala variants, kas šobrīd atrodas tipogrāfijā un izveidots pēc ieteikumu izskatīšanas, ievērojami atšķiras no pirmajiem paraugtulkojumiem. Protams, arī pēc jaunā tulkojuma iznākšanas iespējamās revīzijas – šāds liktenis neizbēgami piemeklē ikvienu Bībeles tulkojumu. Līdz ar to tas ir projekts, kas vienmēr ir attīstībā. Tāpat kā mēs, lasītāji, kuru lasītam tekstam piešķirtās nozīmes laika gaitā mainās.

Bībele ir pasaulē visvairāk pirtā grāmata

Valdis Tēraudkalns: *"Katrai paaudzei būtu vajadzīgs jauns Bībeles tulkojums, jo valoda mainās."*

Bībele ir visvairāk lasītā grāmata pasaulē pēdējos 50 gados. Šajā laikposmā visā pasaulē ir pārdoti 3,9 miljardi Svēto Rakstu eksemplāru. Tiek uzskaitīti pārdotie (tātad, ļoti iespējams, arī lasītie eksemplāri), nevis drukātās tirāžas. Otrajā vietā ir ķīniešu komunistu vadoņa Mao rakstu krājums ("Sarkanā grāmatiņa") 820 miljonu lielā tirāžā. Seko Džoannas Roulingas Harija Potera romānu sērija (400 miljoni), Džona Ronalda Rūela Tolkīna "Gredzenu pavēlnieks", Paulu Koelju "Alķīmiķis", Dena Brauna "Da Vinči kods", Stefanijas Meieres jauniešu romānu sērija "Krēsla" un Margaritas Mičelas "Vējiem līdzi". Sarakstu noslēdz Napoleona Hila "Pozitīvs domāšanas veids" un Anelīzas Marijas Frankas "Annas Frankas dienasgrāmata".

Pasaulē ir aptuveni 6600 valodu, kurās runā 6,9 miljardi cilvēku. Vismaz viena Bībeles daļa ir tulkota 2500 valodās. Kopumā pasaulē notiek Bībeles vai kādas tās daļas tulkošana 2000 valodās. Apvienotās Bībeles biedrības strādā pie jauniem Bībeles tulkojumiem 400 valodās.

Arī bērni mīļi gaidīti dievkalpojumos

Zinām, ka daudzas ģimenes ar bērniem nenāk uz dievkalpojumiem baidoties, ka bērni varbūt traucēs dievkalpojuma liturģiju un mūzikālo programmu.

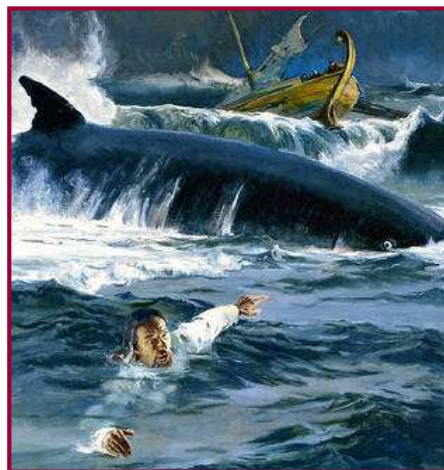
Esam domājuši, kā mēs varētu atrisināt šo uzskatu, lai arī ģimenes ar bērniem justos ērti un gaidīti mūsu dievkalpojumos.

Tagad esam sagatavojuši dievkalpojuma zālē bērnu stūrīti, un draudze ir iegādājusies dažādas mantas/preces ar ko nodarbināt bērnus dievkalpojuma laikā.

Ceram, ka tas mūsu bērnu ģimenes ierosinās apmeklēt mūsu dievkalpojumus biežāk.

“Un redzi es visu daru jaunu.”

Vai ziniet stāstu par Jonu ko liela zivs norija? Tas ir Vecās Derības stāsts par Dievu, kas Jonam lūdza aizbraukt uz Ninivi, *korupcijas pārņemtu pilsētu*, lai tur mudinātu iedzīvotājus uz nožēlu par saviem nedarbiem, tā izgājot to bojā ejas. Šis lūgums *sakaitināja* Jonu, jo viņa uzskatos, pilsēta bija nopelnījusi šādu sodu. Viņš *uzmeta lūpu, šķendējās*, un *aizbēga* uzlecot uz kuģa, kas devās tālbraucienā, kā toreiz domāja, līdz *pasaules galam*, jeb vismaz uz vietu, kur Dieva nav. Ceļā saceļas vētra, un savā izmisumā, jūrnieki iemet Jonu jūrā, kur milzīga zivs to norij. Jūrnieki tā darīja jo Jona bija izstāstījis, ka bēg no Dieva. Viņi secināja, ka Jona bija tas jaunums kas izraisījis vētru. Lielās zivs vēderā Jona lūdza Dievu trīs dienas, kā lasām: “Un Jona lūdza to Kungu, savu Dievu, no zivs vēdera, sacīdams: esmu padzīts no tavām acīm, kad atkal ieraudzīšu Tavu svēto templi?”

Dievs lika zivij Jonu noguldīt uz sauszemes. No Jona atskan: savā postā es piesaucu to Kungu, un viņš man atsaucās. “No pekles vēdera brēcu, un Tu izdzirdēji mani. Tu manu dzīvību izcēli no bedres, tas Kungs, mans Dievs! Kad izvārga mana dvēsele, atcerējos to Kungu; pie Tevis mana lūgšana cēlās!”

Stāstam ir savs turpinājums.... Par to var lasīt Bībeles Jonas grāmatā.

Vecās Derības Daniēla grāmata visticamāki sarakstīta tautas apziņas atdzimšanas laikā. Bābekes valdnieks Nebukadnecars redzēja neizprotamus sapņus, kurus astrologi baidījās tulkot, bet Daniēls, ar savām īpašām dotībām, tos izskaidroja ķēniņam ļoti patīkamā veidā. Tādēļ Nebukadnecars izrādīja labvēlību Daniēlam. Daniēls arī pareģoja grūtus laikus; notika pēc pareģojuma, un viņš tika vēl vairāk slavināts. Daudz viņu apskauda, daži pat lūkoja atrast kā viņam darīt galu. Daniēls nekad Dievu neatstāja, bet kad viņu redz Dievu lūdzam, viņš tiek apsūdzēts par likuma pārkāpšanu, un par sodu viņu iemet lauvu bedrē. Nākošā rītā Daniēls joprojām ir dzīvs un tiek atbrīvots.

Notikumi pie Galilejas jūras. Mācekļi ir laivā ar Jēzu. Uznāk spēcīga vētra. Divpadsmit mācekļi purina Jēzu no miega, lai ceļas, jo jūt briesmas visapkārt. Vienā mierā, nogurušais Jēzus uzklīdz “Rimsties”. Un vējš norima, jūra tapa rāma, bija kā spogulis. Nu gan mācekļi satraucās. “Kas viņš tāds ir, ka pat vējš un jūra viņam paklausa?”

Betlēmes stāsts, Ģetsemanes dārzs, Golgāts, tukšais kaps . . .

Bībeles stāsti, ar citiem vārdiem stāsta par to, kas notiek šodien. Bībeles stāsti arī atklāj, ka kaut kas jauns nāks un būs. Tā nav dabzinātniska grāmata, bet ir grāmata par cilvēku. Gribat kaut ko jaunu uzzināt, gribat atrast sevi, mācīties par attiecībām? Cik jauki, ka to varēsim darīt ar jaunu Bībeles tulkojumu. Pat mums, kuriem daudz stāsti ir zināmi, ir iespēja gūt jaunu redzējumu senajos tekstos. **Lasīsim jauno Bībeles tulkojumu.**

Prāveste Ieva Graufelde

Visam savs laiks

Varenāks par lielo ūdens krākšanu, varenāks par jūras bangām ir Tas Kungs! Ps 93:4

Atvaļinājums ir laiks, kad varam baudīt to, kam ejam garām ikdienas steigā. Tas var būt mazā vasaras mājiņā, jūrmalas krastā, pat mājas dārzā kas visu ziemu ir gatavojies, lai vasarā varētu ziedēt. Pat pilsētā, starp ielas akmeņiem, pat asfaltā, pret visām pretrunām, parādās ziediņi. Nāk prātā, ko Jēzus saka: ja jums ticība ir kā sinepju graudiņš jūs sacīsiat šim kalnam: pārcelies no šejienes uz turieni, - un tas pārcelsies. Un nekas jums nebūs neiespējams.

Rāmos vasaras vakaros dvēselē iestājas miers un labsajūta. Atvaļinājumā ir laiks lasīšanai, pastaigām un pārdomām. Paldies Dievam, ka ir brīvais laiks, kad var gūt jaunu perspektīvu uz dzīvi.

Ceru, ka Jums, draudzes locekļi, ir bijis šis miers tur, kur Jūs esat bijuši, un ka ir uzkrājies spēks ziemei, kas stāv priekšā. Mūsu draudzes dievkalpojumi ir arī atvaļinājuma laiks no ikdienas, kad varam smelt spēku no Dzīvības avota – mūžīgā Dieva.

Laipni aicinām visus jauniebraucējus, un priecājamies par sadraudzību ar uzticīgiem dievkalpojuma apmeklētājiem un draudzes atbalstītājiem.

Prāveste Ieva

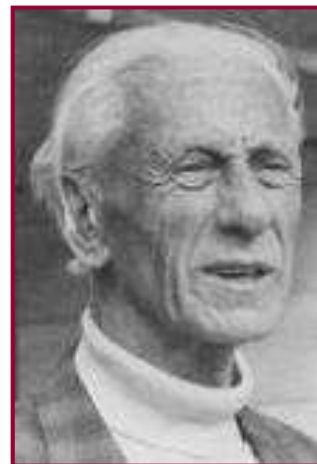
Andrejs Eglītis un Veronika Strēlerte – Divi simtgadnieki

Andrejs Eglītis (1912.10.21 - 2006.02.23)

A. Eglītis ir personība, kura dzīvē un dzejā koncentrējušies visas latviešu tautas traģiskie likteņi vesela pusgadsimta garumā.

Tauta, mana tauta, kādam brīnumam tici, kādām varām? Atradusi atkal esi pazaudēto Dievu, atkal neticīgām acīm paeji tam garām? Daudzreiz apkārt karogiem liecies noguris un satricināts ļaužu bars. Asaras. Svešinieka naida lāsti. Nākamības zilē sumpurņi, vaidi pagātnei un neizstāstāmi varmācības stāsti. Neesi vēl modusies. Neesi vēl ieņemta no ticības un pielūgšanas Dieva.

*Nemeklē augšāmcelšanos pie tukšā
Kristus kapa – manas tautas vīrs un sieva,
Meklē sevī*

Es gribu ziedēt

Es gribu puķei ziedēt līdz
Un zibenim, kas šķeļas gaisos.
Tai gaismai, kas no krēslas stīdz,
Es, saules dārzos iedams, taisos
It visam ziedēt, ziedēt līdz.

Es gribu upei steigties līdz
Un mākonim, kas pāri jumjas.
Ar lapu alkstu lapot līdz
Un sacīt, skaistums - tas kā skumjas,
Kas debesīs no zemes stīdz.

Es gribu, Dievs, ko gribu es?
Pie upes sudrabtvaikā stāties
Un saplūkt dziedot purenes.
Var man tāpat kā puķei klāties,
Lai tad vēl ziedu, ziedu līdz.

Arturs Reiniks komponējis mūziku "Es gribu ziedēt". Tas ir veltījums Andreja Eglīša simtgadei.

Veronika Strēlerte (1912.10.10 - 1995.05.06)

Savas dzejnieces gaitas Veronika Strēlerte iesāka trīsdesmitajos gados periodikā galvenokārt mēnešrakstā Daugava. Viņas pirmais dzejoļu krājums *Vienkārši vārdi* (1937) saņēma Latvijas Kultūras fonda godalgu. Otrs krājums, *Lietus lāse*, iznāk 1940. gadā, un ir pirmā turpinājums, bet ar vēl plašāk izvērstu tematiku.

Pārvērtība

*Es nometu savas dvēseles greznību, lai mana sirds top viegla
Un manas domas kā caurspīdīgs stikls bez ēnām un bez viltus,
Un es ieraudzīju zemi ar zvēra bezvainīgām acīm.
Es mācījos izšķirt kokus pēc šalkšanas skaņas un mizas,
Es izdibināju garšas, kas paslēptas stiebro un saknēs,
Un nekad man neapnika putna svilpošana tā,
Kā man bij apnikusi ļaužu augstprātīgā mēle.
Tad es izbrīnījos ļoti, ka man bij vajadzējis tik daudz
Nedzīvu lietu, izgudrotu jūtu un ģeķīgu māneķļu,
Ar ko piepildīt savas dzīves aizbēgošos mirkļus,
Ja tepat logā šūpojās zars, zaļa bērza mulsinošs zars.*

Niklāva Strunkes ogles zīmējums
(1950.g.)

Par trešo dzejoļu krājumu, *Mēness upe*, (1945) rakstīts, ka „dzejniece kļuvusi intimāka, siltāka personīgo jūtu tēlotāja un dedzīga tautas likteņu līdzgaitniece.”

Gaismas tuksneši (1951). Te, dzejniece ar mierīgu skatu, skatās pāri dzīvības un nāves robežai. Šī dzīve – tikai brīnumains ceļš uz mājām. Netrūkst dzejoļi ar nacionāliem un trimdas motīviem. *Žēlastības Gadi* (1951), *Pusvārdiem* (1982)

Par Veroniku Strēlerti Ofelija Sproģere raksta: Visai viņas dzejai raksturīga ir dzejnieces dziļā kultūra, lielā paškritika, tieksme uz atturību, savrupību, pat anonimitāti, kā arī mūžības mīklu minēšana un tuvošanās pārļācīgajam un būtiskajam.

Lūcija Garuta un Andrejs Eglītis
Kantāte LATVIEŠU LŪGŠANA DIEVAM
DIEVS TAVA ZEME DEG!

Sestdien 20. oktobrī plkst. 14.00
Gustaf Vasa baznīcā
T-stacīja Odenplan

Piedalās:

Stokholmas latviešu koris

Dirigente Gaida Rulle
Baritons Pāvils Johansons
Tenors Christer Wikmark
Ērgelnieks Göran Grahn
Latviešu skolas bērni

Ieejas maksa:

Pret ziedojumiem, sākot ar kr. 100.
Bērniem līdz 15 par brīvu.

Niklāva Strunkes ilustrācija

Stokholmas latviešu kora brauciens uz Gēteborgu

Brauciens uz Gēteborgu bija ilgi gaidīts notikums Stokholmas latviešu kora koristiem. Dažiem tā bija iespēja satikt latviešus Gēteborgā, citiem satikt senas paziņas, kā arī (pirmo reizi) apskatīt Gēteborgu. Tomēr visiem koristiem kopā tā bija iespēja kopīgi dziedāt un parādīt sevi! Gēteborgas brauciens attaisnoja mēģinājumus pavadīto laiku, jo tas pilnībā atsvēra visu to darbu, kas tika veltīts šim pasākumam.

Lai arī pirmās dienas pasākumam bija jākonkurē ar svarīgu hokeja spēli (Latvija:Krievija), koncerts guva plašu atbalstu. Par to paldies organizētājiem Gēteborgā! Kormeistare Gaida Rulle bija sarūpējusi interesantu koncerta programmu, kurā tika iekļautas gan zināmas tautas dziesmas, gan jau iemīļotas kora dziesmas. Sestdienā, 5.maijā, vakara programma bija sekojošā;

Maza, maza ābelīte – latv. t dz. Gaidas Rulles apdare
Mēness ņēma saules meitu – latv. t dz. tautas balss/A Salaks
Saule, Pērkons, Daugava - Mārtiņš Brauns, Jānis Rainis
Gaismēja ausa - Latgaliešu t dz. Ilonas Rupaines apdare
Bēdu manu lielu bēdu - t dz. Valtera Kaminska apdare

Ēdiet govīs, zaļu zāli - t dz. Gaidas Rulles apdare
Suntažu līgotne - t dz. Pētera Aldiņa apdare
Saule brīda rudzu lauku - t dz. Ilona Rupaines apdare
Kālabadi galdiņami - t dz. Jevgeņija Ustinskova apdare
Pūt, vējiņi - t dz. Andreja Jurjānu apdare

Pilnā skatītāju zāle vairoja gan prieku par interesi, gan arī satraukumu koristos. Dziedāšanas prieks, kā esam dzirdējuši, ir kļuvis par iemeslu tam, ka arī Gēteborgā ir izveidojies latviešu koris.

Kad koncerts bija galā, vakara pasākums turpinājās pie bagātīgi klāta vakariņu galda, loteriju un gan aprunāšanos ar veciem un jauniem paziņām. Protams, kā jau latviešiem ierasts, notika arī kopīga dziedāšana, kur kopīgās dziesmās vienojās gan koristi, gan klausītāji. Vietējie teica - ka tādu sadziedāšanos, kā tajā vakarā, viņi sen tur nebija, ja vispār kādreiz bija, pieredzējuši.

Turpinājums 6. lappusē

Tā kā svētdienas dievkalpojums notika divas dienas pēc ceturtda maija jeb Neatkarības deklarācijas pasludināšanas dienas, tad pēc ģipaša draudzes mācītājas prāvestes Ievas Graufeldes lūguma, tika nodziedāta arī daudziem tik mīlā un nozīmīgā Mārtiņa Brauna dziesma *Saule, Pērkons, Daugava*. Pie tam tika dziedāts; *Mūsu tēvs debesīs, Noriet saule vakarāi, Rāmi lēnām un 2 āmen*.

Koris gribētu teikt ģipašu paldies tiem, bez kuru palīdzības šis brauciens nevarēja notikt: Zviedrijas latviešu apvienībai (ZLA) un Stokholmas latviešu baznīcas draudzei par finansiālu palīdzību, kas atļāva segt daļu no nemaz tik lētajām vilcienu biļetēm.

Liels un sirsnīgs paldies Ilze Šakarei Ģēteborgā par lielo darbu kopā ar čakliem palīgiem un saimniecēm, kas pacienāja ar izcili gardiem ēdieniem visu nedēļas nogali.

Stokholmas Latviešu koris pērn svinēja savu 65. gadu pastāvēšanu. Korī dzied gan trimdas latvieši, gan arī dziedātāji, kas uz Stokholmu ir pārcēlušies pēc Latvijas neatkarības atgūšanas. Kopš 1999. gada kori vada Gaida Rulle.

Iveta Jurkāne/Ingrīda Leimane

Foto: Juris Zariņš

2012.g. 26. februārī Stokholmas draudzes pilnsapulcē draudzes Padomē ievēlēja

Jāni Bergholcu, Kristīni Bergholcu, Inesi Gredzenu, Intu Heimdal, Erling Johanson, Andreju Leimani, Ingrīdu Leimani, Edi Svarāni, Viju Valteri, Lilitu Zaļkalni, Zaigu Zaļkalni, Zani Zaļkalni, Ainu Zvejnieci un Ilzi Zvejnieci. Vēlēšanās atteicās kandidēt Austrā Krēslīņa.

Valdē

Zane Zaļkalne	Priekšsēde
Lilīta Zaļkalne	Sekretāre
Kristīne Bergholca	Kasiere un atbildīgā par draudzes apkārtrakstu
Erlings Johansons	Biedzinis
Ingrīda Leimane	Saimniece
Zaiga Zaļkalne	Kapu administrācija un jautājumi
Ieva Graufelde	Prāveste <i>ex officio</i>

Revīzijas komisijā

Ede Svarāne, Priekšsēde
Andrejs Leimanis

Valde un Padome sirsnīgi pateicās **Austrai Krēslīņai**, kura ilggadīgi draudzē ir darbojusies dažādos amatos; kā kasiere, priekšniece, valdes un padomes locekle.

Izsakam arī mīļu paldies **Ainai Zvejniecei**, par ilggadīgi veikto darbu ar Mežu kapu administrāciju un jautājumiem. Aina turpina darboties draudzes Padomē.

Jūs abas vienmēr esat pildījušas savus pienākumus godam un ar ļoti pretimnākošu attieksmi. Lai Jums abām seko Dieva palīdzība un mūsu visu labie vēlējumi!

Kapu svētki

Maza drosmīga Kapu Svētku draudze pulcējās š.g. 26 augustā Stokholmas Meža Kapu Latviešu nodalījumos, lai pieminētu savus mūžībā aizsauktos tuviniekus.

Diena nebija saulaina, tieši pretēji. Lietus lija, pērkons rūca, un zibens spēra. Flautiste Inta Heimdala drosmīgi mēģināja pavadīt korāļus, palīdzām zem lietus sargiem, slavējam Dievu, izlūdzamies, un devāmies uz Paviljonu, kur nodziedājam pēdējo dziesmu un baudījām sadraudzību.

Pirmajā nodalījumā, pēc vairākiem tukšiem gadiem pēc mūsu kapa pieminēja zādības, iesvētījām atjaunoto Roberta Legzdiņa zīmēto kapa krustu ar uzrakstu LATVJI – senssenais debesujumts, ar ausekli un ugunskrustu. Šoreiz, vadoties no fotogrāfijām tika uzzīmēts krusts, un kalšanas darbus veica meistari Djursholms Svets & Smide. Valdis Dzelzkalējs, mūsu kontakta persona, gādāja par krusta darba gaitu. Paldies viņam.

Daudzās kultūrās lietus ir svētība. Pieņemam lielo lietus gāzi kā svētības zīmi. Tagad atkal varam atpazīt mūsu pirmā kapa nodalījumu.

Dievs dod šim krustam palikšanu kapos!

Mazo bērnu nometne 2012.g. Sandbijā

Šogad jau ceturto reizi notiek Mazo bērnu nometne, Ēlandē. Mēs bijām mazākā skaitā nekā parasti, bet visi dalībnieki piedalījās nodarbībās ar pilnu sparū.

No rīta iesākām ikdienas programmu ar pirkstiņu spēlītēm un mākslas nodarbībām ko novadīja bērnu audzinātāja Zane Agriņa no Rīgas. Maziem bērniem šie ritmiskie un skanīgie pantiņi ļoti labi pielīp. Vairākas reizes esam novērojuši ka bērni, paši ar sevi vai kopā, noskaita kādu rindu. Ingrīda Leimane novadīja galda dziesmas un rotaļas. Šogadu esam izdziedājuši vismaz 47 dažādas dziesmas! Šī gada populārākā dziesma bija „Sarkanās kurpes”. Mēs arī lasījām pasakas pēc pusdienām un pirms gulēt iešanas, ko Lilita Zaļkalne novadīja.

Pēc pusdienām bija nodarbības visiem: maziem, lieliem un vecākiem. Vienu dienu aizgājām uz tuvo jūru, kur bērni ar lielu prieku slapināja kājas, noķēra medūzu, nezināmu zivi un mums vecākiem vārīja ēdienu no jūras zālēm. Bija arī stafetes, ko lielie bērni bija izgudrojuši un novadīja. Kādu vakaru aizstaigājām uz „Laupītāju māju”, pa ceļam bērniem un pieaugušiem bija uzdoti jautājumi. Tagad zinām, ka Latvijas resnākā koka diametrs ir 10 m, un, ka Brīvības piemineklis ir 42 m augsts. Vissiltākajā dienā, kad temperatūra sasniedza 27°, aizbraucām uz jūras līci, kur vecāki varēja sauļoties un bērni smiltiņās paspēlēties. Sods tiem, kas nepeldējās bija virtuves dežūra.... Reiz aizbraucām arī uz kādu lielu spēļu laukumu, kur lielie un mazie varēja kārtīgi iztraktoties. Turpat bija dzīvnieki, ko varējām apciemot un papaijāt - zosis, vistas, cūkas un zaķi, kā arī zirgi un ponīši, uz kuriem bērni varēja jāt. Īsi pirms nometnes beigām Aleksa Agriņa vadīja batikas krāsošanas nodarbības. Sasienot krekļus čumuru čumuros un mērcējot dažādās krāsās pēc kārtas, iznāca katram bērnam brīnumskaists un raibs apģērba gabals.

Īpaša nodarbība gan bērniem, gan vecākiem bija piedalīšanās „Bērnu un jauniešu žūrijā 2012”. No bagātīgā lasāmo grāmatu klāsta (24 grāmatas visu vecumu bērniem, jauniešiem un arī pieaugušajiem!), ko Ēlandes Mazo bērnu nometne nodos tālāk Stokholmas Latviešu skolai, centīgākie lasītāji jau paveica izlasīt visas piecas vērtējamās grāmatas.

Pateicos visiem labvēļiem, it īpaši Stokholmas latviešu draudzei un Zviedrijas Latviešu Apvienībai par ziedojumiem nometnes darbības atbalstam.

Zane Zaļkalne, nometnes vadītāja

Stokholmas latviešu skolas projekts LASĪT – DZIRDĒT – REDZĒT

Ir noslēdzies mans četru gadu projekts. Esam pabijuši visos Latvijas novados; 2009.g. Kurzemē, 2010.g. Latgalē, 2011.g. Vidzemē (skat. *Draudzes Ziņas rakstu 2012.g. pavasara 121. numurā*), un šovasar Zemgalē. Pēdējais no četriem.

Kaut nedaudz, tomēr es zinu, ka bērni ir redzējuši to par ko mēs runājam skolā. Un redzēto bagātību neviens nevar atņemt.

Šā gada braucienā piedalījās 16 bērnu un 9 pieaugušo no Stokholmas latviešu skoliņas.

Es mīlu šos bērnus un skolu. Tas deva man spēku visu organizēt.

Visas grupas vārdā izsaku lielu paldies par atsaucību un finansiālo ziedojumu Stokholmas latviešu skolas valdei, Zviedrijas Latviešu Apvienībai un Stokholmas latviešu draudzei.

Inta Meiere

Vasaras nometnē Ēlandē piedalījās skolēni no Līvānu novada

Nometnes norisi nodrošināja biedrības „Baltā māja” draugi un sadarbības partneri - organizācijas „Lettiska Hjälpsamling” un „Stiftelsen Sandbyprästgård”.

Nometnes vadību un aktivitātes palīdzēja nodrošināt biedrības „Baltā māja” pārstāvji un Maija Jasinska no Rožupes. Bērni bija vecumā no 6 līdz 15 gadiem, vairums no ģimenēm ar maziem ienākumiem, arī no daudz bērnu un audžuģimenēm. Pirmais piedzīvojums lielākajai daļai bērnu bija lidojums ar lidmašīnu. Tam sekoja vairāku stundu brauciens komfortablā autobusā pa perfektajiem Zviedrijas ceļiem. Uz Ēlandes salu, kurā notika vasaras nometne, mēs nokļuvām pa 6,8 km garu tiltu.

Katra diena nometnes dalībniekiem nesa gan jaunas zināšanas, gan dažādas atpūtas iespējas, kas ļāva labāk iepazīt vietējo iedzīvotāju sadzīvi un paradumus. Bērni paši kopa savas istabas, arī teritoriju, pēc kārtas dežūrēja virtuvē. Lielu prieku visiem sagādāja iespēja braukt ar velosipēdiem. Veloizbraucieni pa salu notika ik dienas, tāpat bieži tika spēlēts futbols. Nometnes laikā vairākas reizes tika sarīkotas jautras komandu spēles, kurās bija nepieciešamas parādīt gan zināšanas, gan atjautību, gan komandu vienotību.

Nometnes rīkotāji bija nodrošinājuši arī vairākas ekskursijas. Interesanti bija braucieni uz bāku „Garais Jānis”, Eketorpas cietoksni, Kalmāras pili, ornitoloģijas un kukaiņu izpētes stacijām. Liela sajūsma bija par atpūtu atrakciju parkā. Visās ekskursijās mūs pavadīja brīvprātīgie gidi, kas runāja latviešu valodā.

Visu nometnes laiku notika gatavošanās nometnes Atvērto durvju dienas pasākumam, kas notika 15. jūlijā. Tika sagatavota lieliska koncertprogramma - dziesmas, dejas, iestudēta izrāde. Pasākums sākās ar svētbrīdi vietējā baznīcā, tās apmeklētājiem bija iespēja noklausīties latgaliešu tautas dziesmu „Pie Dieviņa gari galdi”. Sekoja koncerts Sandbijā, kuru noskatījās vairāk kā 60 nometnes viesi. Tie bija cienījami vietējie zviedri un latvieši, kuri jau ilgu gadu nodrošina atbalstu nometnes rīkošanai. Vēl vienu koncertu nometnes dalībnieki sniedza vietējā pansionātā.

Trīs nometnes nedēļas aizskrēja ātri. Nometnei noslēdzoties, visi atzina, ka kopā pavadītais laiks ir bijis liels ieguvums. Pirmkārt, tā bija iepazīšanās ar lieliskiem cilvēkiem, iespēja uzzināt par viņu nesavtīgo mīlestību pret Latviju un tās bērniem. Varējām labāk izprast brīvprātīgo darbu, kas Zviedrijā katram ir goda lieta. Paši ik dienas cītīgi šķirojām sadzīves atkritumus, kas vietējiem ir ierasts ikdienas paradums. Mēs vērojām arī apkārtnē cilvēku viesmītību un uzticēšanos viena pret otru. Piemēram, zemnieku nelielajos sakņu veikaliņos, pircēji paši godprātīgi norēķinās par precī.

Šī gada Sandbijas nometne latviešu bērniem noslēgusies. Nolaisti ik rītus paceltie nometnes karogi, izdziedāta kopējā rīta un vakara apļa dziesma. Nometnes organizatori no biedrības „Baltā māja” pateicas Līvānu novada domei par transporta uz un no lidostas nodrošinājumu gaisma!”

Nometnes dalībnieki - Līvānu novada bērni, var tikai no visas sirds pateikties par lielisko iespēju, ko tiem sagādāja draugi no Zviedrijas - Zane, Matias, Ingmārs, Helmūts, Anna, Marija, Kristīne, Andris, Jānis un daudzi, jo daudzi citi. Un vēl mēs ikkatrs varam censties piepildīt prāvestes levas Graufeldes mums teikto vēlējumu: „Esiet zemes sāls un pasaules “.

Inguna Badune

Jubileja
Sirsnīgi apsveicam un vēlam Dieva svētību!

*Anna saņem
Baznīcas
atzinības rakstu
par uzticīgu
kalpošanu.*

Š.g. 10. augustā
Stokholmas latviešu ev. lut. draudzes
ilggadīgai saimniecei un Padomes loceklei
Annai Sausiņai piepildījās 90 mūža gadi

Kristības dod drosmi dzīvot
Un cerību dzīves grūtībās

Ikdiena ir kā saliekamā bilde, kuras gabaliņus, lai visi saderētu, ir jāsakārto. Mēs gribam labas attiecības. Mēs gribam izjust labu saskaņu mūsu sadzīvē. Vēlamies uzticēties paši sev, citiem cilvēkiem un pašai dzīvei. Gribam dod un saņemt mīlestību, gādību un apliecinājumu.

Kristības ievieš tradīcijā, radniecībā, plašākā kontekstā. Kristības apstiprina, ka esam radīti Dieva attēlā, ikvienam ar savu attiecību ar Dievu. Kristības dara redzamu šo attiecību un solījumu ko kristībā dod: mēs

Jēzus mudina: Laidiet bērniņus pie manis,
Neliedziet tiem,
Jo tādiem pieder Dieva Valstība. (Marka 10:14)

Zanes Zaļkalnes Carlshamres un Mattias Carlshamre dēls
Carl Vilnis Zaļkalns Carshamre
Dzimis 2011.g. 10. oktobrī
Kristīts 2012.g. 10. martā

Agneses Būmanes un Carl Fredrik Wrahme dēls
Carl Albert Wrahme
Dzimis 2011.g. 18. augustā
Kristīts 2012.g. 28. aprīlī

Paola Sala Graufelds un Anša Graufelda dēls
Ludvig Zāmelis Graufelds
Dzimis 2012.g. 29. jūlijā
Kristīts 2012.g. 12. augustā

Kristības / Iesvētības mācības

Pie mācītājas ir pieteikušies daži nekristīti jaunās paaudzes cilvēki. Ja Jūs vēlaties pievienoties pārrunām, un pietuvināties ticības jautājumiem, lūdzu **kontaktēties ar prāvesti Ievu līdz 31. oktobrim, zvanot 073-7730051.**

